

آموزش به بیمار

مراقبت های پس از دیالیز

واحد آموزش سلامت
بیمارستان
خاتم الانبیاء شیروان
فروردین ۱۴۰۴

برای جلوگیری از آسیب رساندن به فیستول یا پیوند، نباید از بازو با فیستول یا پیوند خون گرفت یا فشارخون اندازه گیری کرد.

لباس های تنگ یا جواهرات نپوشید. لباس های گشاد بپوشید و روی این بازو نخوابید.

علائم خونریزی، درد، ناراحتی، قرمزی یا تورم را بررسی کنید. این علائم ممکن است نشان دهنده عفونت یا مسدود شدن فیستول باشد.

رژیم غذایی دیالیز

مقدار مایعاتی که در روز می نوشید را بنویسید. سعی کنید فقط زمانی که تشنه هستید آب بنوشید. مقدار کافئینی که می نوشید مانند قهوه، چای و نوشابه را محدود کنید.

از متخصص خود بپرسید که چه مایعاتی را می توانید بنوشید و چه مایعاتی را نمی توانید بنوشید. مکیدن آب نبات یا آدامس می تواند به مرطوب نگه داشتن دهان شما بدون نیاز به نوشیدن مایعات کمک کند. قاچ لیمو نیز می تواند به مرطوب نگه داشتن دهان شما کمک کند.

الکل ننوشید تقریباً هر قسمت از بدن شما می تواند توسط الکل آسیب ببیند. نوشیدن الکل همچنین می تواند نارسایی کلیه را بدتر کند.

مراقبت های پس از دیالیز

دیالیز درمانی برای نارسایی شدید کلیه است که به عنوان بیماری کلیوی مرحله نهایی یا نارسایی کلیه نیز شناخته می شود. دیالیز معمولاً زمانی لازم است که ۹۰ درصد یا بیشتر از عملکرد کلیه از بین رفته باشد. عملکرد کلیه می تواند به سرعت (آسیب حاد کلیه) یا به تدریج (بیماری مزمن کلیه) طی ماه ها یا سال ها از بین برود.

هنگامی که عملکرد کلیه کاهش می یابد، مایعات و مواد زائد در خون جمع می شوند. **دیالیز** به کلیه هایی که از کار افتاده اند کمک می کند تا از شر مواد زائد و مایعات خلاص شوند.

عملکرد کلیه شما که با آزمایش خون و ادرار اندازه گیری می شود، سلامتی، وضعیت تغذیه، علائم، کیفیت زندگی، ترجیحات فردی و سایر عوامل بر شروع دیالیز تأثیر می گذارد

دیالیز باید به محض اینکه بیماری کلیوی به مرحله ای رسید که عواقب تهدید کننده زندگی ممکن است شروع شود

مراقبت های بعد از بیماران همودیالیزی

رعایت محدودیت های تجویز شده مایعات بسیار مهم است.

اگر بیش از مقدار تجویز شده مایع به دست آورید، باید در طول زمان دیالیز تجویز شده، مایع بیشتری خارج کنید. این باعث جابجایی سریع مایعات در بدن شما می شود که منجر به افت فشار خون و خستگی می شود.

رعایت رژیم غذایی شما نیز ضروری است. شما باید رژیم غذایی را رعایت کنید. به یاد داشته باشید که کلیه های شما دیگر نمی توانند محصولات جانبی غذا را دفع کنند، بنابراین محصولات جانبی تا درمان بعدی انباشته می شوند. این باعث می شود احساس ضعف و خستگی کنید.

داروی خود را طبق تجویز مصرف کنید مگر اینکه پزشک به شما بگوید دوز قبل از دیالیز را تغییر دهید. درمان بیماری ایجاد شده **نارسایی کلیه** برای حفظ سلامت و تندرستی شما ضروری است. بهتر است برخی از فعالیت ها را بر اساس میزان تحمل خود بگنجانید. این به شما کمک می کند تا در طول زمان احساس بهتری داشته باشید

بیماران دیالیزی پس از دیالیز به مراقبت ویژه نیاز دارند:

اریتروپویتین: کلیه های شما اریتروپویتین کافی تولید نمی کنند. اریتروپویتین یک هورمون (ماده شیمیایی طبیعی) است که توسط کلیه ها تولید می شود و به بدن شما در ساخت گلبول های قرمز خون کمک

می کند.

پزشک می تواند به شما یک هورمون مصنوعی به نام EPO بدهد که مانند اریتروپویتین است و ممکن است به پیشگیری از کم خونی (تعداد کم گلبول های قرمز خون) کمک کند. زمانی که کم خونی دارید، بدن شما اکسیژن کافی دریافت نمی کند و ممکن است بیشتر اوقات احساس ضعف و خستگی کنید.

ویتامین ها: ممکن است نیاز به مصرف داروهای حاوی آهن و فولات داشته باشید تا به بدن شما کمک کند تا گلبول های قرمز خون کافی تولید کند، که باید انرژی بیشتری به شما بدهد. همچنین ممکن است برای پیشگیری یا درمان بیماری استخوان، که گاهی اوقات با نارسایی کلیه رخ می دهد، نیاز به مصرف کلسیم داشته باشید. ممکن است استخوان های شما راحت تر نرم شده و بشکنند.

مراقبت از فیستول شریانی یا مراقبت از پیوند:

تمیز کردن روزانه پوست روی فیستول یا پیوند با آب و صابون اولین گام در مراقبت از فیستول یا پیوند شریانی وریدی است.

۴ تا ۶ ساعت پس از دیالیز پانسمان را از فیستول یا پیوند خارج کنید.

فیستول یا پیوند خود را هر روز با لمس نوک انگشتان برای جریان خون خوب بررسی کنید.

خونریزی، درد، قرمزی یا تورم را بررسی کنید. این ها می توانند نشانه های عفونت یا فیستول یا پیوند مسدود شده باشند.